

Stjärnorna faller från himlen

Tua Forsström

Mikael Helenelund

Moderato ♩ = 90

Stjär-nor-na fal-ler från him - len. Låt vin - den so-pa i - gen vå-ra spår.

Stjär-nor-na fal-ler från him - len. Låt vin - den so-pa i - gen vå-ra spår. Låt

Stjär - nor - na fal - ler, låt vin - den so-pa i - gen vå-ra spår. Låt

5

Det var så mörkt: Vi viss - te in - te vad vi

vin - den so-pa i - gen vå-ra spår. Det var så mörkt: Vi viss - te in - te vad vi

vin - den so-pa i - gen vå-ra spår. Det var så mörkt: Vi viss - te in - te, vi

vin - den so-pa i - gen vå-ra spår. Det var så mörkt: Vi viss - te in - te, vi

9

gjør-de. Den lång - sta da-gen blir natt, da-gen blir natt.

gjør-de. Den lång - sta da-gen, den lång - sta dag blir

viss - te in-te vad vi gjør-de. Lång - sta, den lång - sta dag blir

viss - te in-te vad vi gjør-de. Lång - sta, den lång - sta dag - en blir

13

M rk-ret var ald-rig så m rkt. Den lång - sta re - san

natt. M rk-ret var ald-rig så m rkt. Den lång - sta re - san

natt. M rk-ret var ald-rig så m rkt, re - san

natt. M rk - ret var så m rkt. Den lång - sta re - san

17

g r mot sitt slut. Det fanns ett träd, ett

g r mot sitt slut. Den lång - sta re - san g r mot sitt slut. Det fanns ett träd, ett

g r mot sitt slut. Den lång - sta re - san g r mot sitt slut. Det fanns ett träd, ett

g r mot sitt slut. Den lång - sta re - san g r mot sitt slut. Det fanns ett träd, ett